Р Е Ш Е Н И Е
№ 3091

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 18 състав,** в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6686** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.).

Образувано е по жалба с вх. № 18469 от 04.07.2013 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Н. Б. С., с адрес: [населено място], к-с Изгрев, бл. 59-9, ап. 52, срещу Заповед № 3389/31.05.2013 г. на директор на Изпълнителна агенция „Митница", с която на основание чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година".

С жалбата се иска отмяната на заповедта по съображения, че е издадена при съществено нарушение на процесуалния и материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Посочено е, че на 07.03.2013 г. със Заповед № ЗН-75 от 07.03.2013 г. на Началника на Митница Б. е назначена комисия за извършена последваща проверка на ЕАД МРН 13BG001009H0003582. Констатациите на комисията са отразени в Доклад с вх.№ 4402-364 от 22.03.2013 г., вследствие е издадена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Според жалбоподателя на 01.03.2013г. в МБ-С. са приети и регистрирани за режим допускане до свободно обръщение с крайно потребление ЕАД МРН 13 ВЖ001009H0003582 и 13 BG001009H0003574 от Б. Х.-гл.инспектор в МБ С.. Двете митнически декларации са подадени от Д. Д., в качеството й на декларатор на [фирма]. Стоките и по двете ЕАД се намирали в едно превозно средство, с което са въведени на територията на РБ. След регистриране на двете ЕАД с колегата си С. били изпратени от Б. Х. да разпломбират товарния автомобил, в който се намират описаните стоки в горепосочените ЕАД. При

проверката били предоставени всички придружаващи документи, както и платежни нареждания. След проверка на поставената пломба, за която било установено, че не е нарушена, същата била свалена и открито товарното помещение отзад и от лявата му страна. Били проверени щателно два автомобила и два частично, при което не са открити митнически нарушения. Предвид обстоятелството, че целта на проверката е била само установяване целостта и свалянето на митническата пломба, са решили да извършат частичен физически контрол. В подадените две ЕАД имало пет вида стоки - шоколадови фигурки, шоколадови бонбони и шоколадови фигури с пластмасови играчки, както и марципанови десерти и желирани бонбони. При проверката било установено, че същите отговарят по вид и брой на декларираното, както и сверен грамажа изписан на опаковката с този подаден в декларациите. Не са били установени различия и резултатите от контрола били вписани и заверени на гърба на съответните декларации в кл.J. С това проверката приключила.

С оглед изложеното жалбоподателят на първо място твърди нарушение на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. В конкретния случай нарушението е констатирано с Доклад с вх.№ 4402-364 от 22.03.2013 г., както и е отразено в докладна записка на гл.секретар и и.д.директор ОУЧР, рег. № 4424/140 от 23.04.2013 г. Сочи, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 31.05.2013 г. При това положение двумесечният срок за налагане на наказанието е изтекъл. Наред с това се твърди, че не е допуснато нарушение на чл. 247 от Регламент 2454/93 и чл. 160 от ППЗМ. В случая декларaторът е присъствал на проверката, поради което и този факт не е бил отразен. Проверени били два колета и не са установени несъответствия в декларираното, поради което е нямало какво да се добавя.

Алтернативно твърди, че дори да е налице допуснато нарушение на законодателство при налагане на наказанието е допуснато нарушение на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл. Сочи, че наложеното наказание е прекомерно предвид предвидените възможности за санкции по чл. 90 от ЗДСл. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание по делото, жалбоподателя се представлява от адв. К., който поддържа жалбата.

Ответникът - директор на Агенция „Митници“, чрез упълномощения юрк. Й., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, и извърши служебно дължимата проверка на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Със заповед № 3389/31.05.2013 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 и чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, на Н. Б. С. – инспектор в Агенция „Митници“, сектор „Мобилни групи и оперативен контрол“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Митница Б., Т., е наложено дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година“.

От фактическа страна е прието, че с докладна записка, рег. № 4422/140/12.04.2013 г. на Ц., ведно с приложените към нея документи, началникът на Митница Б. уведомява за извършена последваща проверка на ЕАД с МРН 13BG 0010090003582/01.03.2013 г. Съгласно докладната записка Б. Х. на 01.03.2013 г. е регистрирал в системата БИМИС ЕАД с МРН 13 [банкова сметка]. Декларираните стоки с посочената декларация и получател [фирма] са поставени под режим свободно обръщение с крайно потребление на 07.03.2013 г. Към ЕАД са приложени и придружаващи стоката транспортни и търговски документи. Съгласно отразеното в БИМИС на 01.03.2013 г.

Б. Х. е преминал към следващ етап на контрол „под проверка“. Служителят е изпратил И. П. и Н. С. за извършване на проверка на декларираните стоки, като им предава и митническата декларация с придружаващите документи, подадени от получателя на стоките [фирма]. Проверката била извършена на основание чл. 74 от ЗМ и чл. 160 , ал. 1 от ППЗМ. Резултатите от осъществения контрол били отразени в кл.J “Контрол от получаващото митническо учреждение“ на ЕАД с МРН 13BG0010090003582, в която И. П. и Н. С. са вписали, че са извършили частичен физически контрол, пломбата съответства на описаната в приложените документи, отворени два колета, стоката в тях съответства по вид на декларираното. Тези обстоятелства са удостоверили, като са вписали дата 01.03.2013 г. и положили подпис и личен митнически печат.

На 06.03.2013 г. митническите служители от отдел М. на Митница Б. П., С. и М. са извършили проверка в складовите помещения на [фирма] на декларираната и налична стока по ЕАД с МРН 13BG 0010090003582/01.03.2013 г. Констатирано било при проверката, че всички артикули съответстват на описаните в приложените документи с изключение на стока № 1 от ЕАД, а именно: декларирани са стоки с описание в кл.31 “шоколадови фигурки“ и количество 2000 колета, поз. 1 от фактура 388196/27.02.2013 г., установени са налични 188 колета от цитираната стока или с 12 колета по-малко от декларираното. Съставен е Протокол № 25/МУ1009 от 06.03.2013 г. за проверка в присъствието на МОЛ на склада и управителя на дружеството. Констатациите в протокола след извършената проверка са във връзка с извършени действия по фактическо разпореждане на получателя на стоките преди разрешаване на вдигането им от митническите органи и установена разлика в количеството на стоката-12 бр. колета, декларирани като стока № 1 от ЕАД. В тази връзка от управителя било дадено обяснение, че стоката е предадена на дистрибутори в търговската мрежа. От митническите органи не бил съставен акт на вносителя за установяване на митническо нарушение.

Въз основа на събраните доказателства, докладна записка на гл.секретар и и.д.директор на дирекция ОУЧР, рег. № 4424/140 от 23.04.2013 г. на Ц., становището на Д. съвет и цялата административна преписка дисциплинарнонаказващият орган е приел, че е налице нарушение на чл. 247, пар. 1 от Регламент Е. 2454/93 на Комисията от 02.07.1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/93 на Съвета за създаване на МК на Общността, чл. 160, ал. 1 ППЗМ и раздел VI ,т.4,б.“ в“ и б. „д“ от Указанията за работа на митническите служители с ЕАД, утвърдени със Заповедна директора на АМ. Митническите служители П. и С. не са отбелязали обхвата и резултата от извършената проверка, както и дали същата е извършена в присъствието на управителя. Не са отбелязали обхвата и резултата от извършената частична проверка на стоките, не са посочили подробности за проверената част от пратката, липсват данни дали деклараторът е присъствал на проверката. В нарушение на чл. 72, параграф 1 от Регламент Е. № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992 г. относно създаване на МК на Общността, П. и С. след извършената проверка не са взели необходими мерки за идентифициране на стоките, за да осигурят спазването на условията на митническия режим, под който стоките са декларирани. Така според констатациите в заповедта С. не е изпълнил служебните си задължения, регламентирани в т.V1, т.V.4 и т.V.9 от длъжностна характеристика, връчена му на 01.08.2012 г. и е нарушил разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 и чл. 28, ал. 1 от ЗДСл; чл. 4, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 и 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната

администрация. Това по същество представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл.
В изпълнение на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл на служителя е връчено писмо, с което бил поканен да се яви в дирекция ОУЧР да се запознае с материалите по административна преписка, да бъде изслушан, както и да представи писмени обяснения. С. бил изслушан и представил писмени обяснения на 14.05.2013 г. Обясненията му не са кредитирани от дисциплинарнонаказващия орган, с мотиви, че в тях не са посочени факти опровергаващи констатираното дисциплинарно нарушение. Прието е, че същото е извършено виновно от лицето, поради което и на основание чл. 90, ал. 1, т. 3 от ЗДСл. на С. е наложено наказание „Отлагане на повишението в ранг с една година“.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като анализира доводите на страните и събраните доказателства, намира от правна страна следното.
Заповед № 3389 от 31.05.2013 г. е връчена на жалбоподателя на 05.06.2013 г., а жалбата срещу нея е подадена на 19.06.2012 г. - видно от пощенското клеймо върху плика, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Същата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт и от пряко засегнатото лице и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.
Разгледана по същество е неоснователна.
Заповедта е издадена от компетентен орган - директора на Агенция „Митници“ в качеството му на дисциплинарнонаказващ орган, в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗДСл – в качеството му на орган по назначаването.
Неоснователно е възражението, че заповедта е издадена след изтичането на двумесечния срок, определен с разпоредбата на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. Докладна записка рег. № 4422/140/12.04.2013 г. на Началника на Митница Б. до Директора на Агенция „Митници“ съдържа данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители на Митница Б., между които и жалбоподателят, и е послужила за основание за образуване на дисциплинарно производство. Видно от резолюцията върху нея от 15.04.2013 г. е разпоредено да се образува дисциплинарно производство, в хода на което следва да се изясни дали е извършено дисциплинарно нарушение, от кои лица, дали е извършено виновно и т.н. Информация относно извършеното дисциплинарно нарушение, Директора на Агенция „Митници” е придобил едва след запознаване на 22.04.2013 г. с докладната записка от Главен секретар на Агенция Митници, рег. № 4422/140/23.04.2013 г. по описа на Агенцията. Считано от тази дата, дисциплинарното наказание е наложено в рамките на законоустановения двумесечен срок от узнаване за нарушението.
Неоснователни са и останалите възражения на жалбоподателя за липса на извършено дисциплинарно нарушение и за нарушение на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл., както и за прекомерност на наложеното наказание.
Макар българският Закон за митниците и правилника за неговото прилагане да транспонира изцяло нормите на Митническия кодекс на Общността, ответникът е обосновал неизпълнението на служебните задължения от жалбоподателя с норми от Регламент (Е.) 2913/92 на Съвета, с който е създаден същия митнически кодекс. Позовал се е също на норми от Регламент (ЕО) 2454/93 на Комисията, с който са приети конкретни механизми за прилагане на Регламент (Е.) 2913/92 на Съвета. Така или иначе, цитираните норми от двата регламента уреждат митнически процедури,

изпълнението на които е възложено на съответните митнически органи. Освен със задълженията, описани в длъжностната му характеристика, митническият служител следва да се съобразява и с нормативно установените правила и процедури, така както го задължава разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДСл.

Между страните не се спори, че на 01.03.2013 г. Б. Х. е приел и регистрирал в системата БИМИС ЕАД с МРН 13BG0010090003582/01.03.2013 г. Съгласно отразеното в БИМИС Б. Х. е преминал към следващ етап на контрол „под проверка". Служителят е изпратил П. и С. на проверка на декларираните стоки, като им предава и подадената митническа декларация с приложени документи, подадени от получателя на стоките [фирма]. Проверката била извършена на основание чл. 74 от ЗМ и чл. 160 от ППЗМ.Резултатите били отразени в кл.J на ЕАД, в която С. и С. са вписали, че са извършили частичен физически контрол, пломбата съответства на описаната в приложените документи, отворени два колета, стоката съответства по вид на декларираното. Тези обстоятелства са удостоверени с дата 01.03.2013 г. и е положен подпис и личен печат.

Съгласно разпоредбата на чл. 50 от МК, от момента на представяне пред митническите органи до получаване на митническо направление, стоките имат статут на временно складирани стоки.

С Решение от 1 февруари 2001 г. по дело D.W. (C66/99, R., стр.I-873, точки 35-38 и 45,) което също се отнася до стоки предназначени за допускане за свободно обращение, С. е приел, че тези стоки остават под режим временно складиране до даването на разрешение за вдигане и митническият им статут се променя едва при даване на това разрешение от митническите органи.

Съгласно легалната дефиниция по чл. 4, т. 16, буква а) от МК допускането до свободно обращение е митнически режим и поставянето на стоката под такъв режим е също митническо направление.

Съгласно чл. 4, точка 17 от МК, митническото деклариране е действието, чрез което лицето изразява в установената форма и по установения начин желанието си за поставяне на дадена стока под определен митнически режим, като според чл. 67 от МК, за дата за прилагане на разпоредбите на митническия режим, за който стоките са декларирани, се счита датата на приемане на декларацията от митническите органи, освен ако изрично не е предвидено друго.

Поставянето на стоките под митнически режим е митническо направление съгласно чл. 4, точка 15, буква а) от МК, а съгласно чл. 4, точка 16, буква а) от МК, допускането за свободно обращение е митнически режим. Член 4, точка 20 от МК определя вдигането на стоките като предоставяне от митническите органи на определена стока за целите, предвидени от митническия режим, под който тя е поставена.

Стоките обаче могат да бъдат поставени под режим допускане за свободно обращение само след като бъдат изпълнени условията за този режим. В тази връзка митническите органи имат правомощия при нужда да извършват проверка на митническите декларации и да вземат мерки за идентифициране на стоките, като съгласно чл. 68 от МК след приемане на митническата декларация митническите органи могат да я проверят, като извършат проверка на документите и/или стоките. Наличието на такава възможност за проверка означава, че формалното приемане на дадена декларация може да бъде последвано от приемането на мерки като предвидените в членове 71 и 72 от МК, за да

се гарантира правилното прилагане на разпоредбите на митническия режим, под който ще бъдат поставени стоките. В тази връзка следва да се припомни и разпоредбата на чл. 13, пар.1 от МК, според която в съответствие с условията, установени в действащите разпоредби, митническите органи могат да предприемат всички контролни мерки, които считат за необходими с оглед правилното прилагане на митническото законодателство.

В контекста на изложеното съдът приема, че държавният служител не е изпълнил служебните си задължения, регламентирани в Раздел VI, т. 4, б „б" и б "д" от Указания за работа на митническите служители с ЕАД, утвърдени със Заповед № ЗАМ-245/26.06.2007 г. С. не е отбелязал обхвата и резултата от извършената частична проверка стоките, не е посочил подробности за проверената част от пратката. Липсват подробни данни за стоката, обект на физически контрол – вид, количество и т.н. В нарушение на разпоредбите на Регламент Е. № 2913/1992 на Съвета от 12.10.1992 г. жалбоподателят не е взел необходимите мерки за идентифициране на стоките, за да се осигурят спазването на условията на митническия режим, под който са декларирани. Тежестта на нарушението е отчетена от дисциплинарнонаказващият орган, взети са предвид доказателствата събрани в хода на производството и наложеното наказание е едно от леките, предвидени от законодателя. Деянието съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 5 от ЗДСл и за което служителят е наказан с дисциплинарно наказание „отлагане на повишение в ранг за срок от една година".

Разпоредбата на чл. 91 от ЗДСл изисква, при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, дисциплинарнонаказващият орган да обсъди и вземе предвид четири критерия, които са в кумулативна връзка - тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Според настоящия състав на съда, ответникът, действайки в условията на оперативна самостоятелност е спазил изискванията за обосновано и законосъобразно определяне и квалифициране на извършените дисциплинарни нарушения, като е отчел тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, формата на вина и цялостното поведение на държавния служител.

Представени са и доказателства за спазване на процедурата за налагане на дисциплинарното наказание, вкл. за осигурена на служителя възможност да даде писмени обяснения и за изслушването му от директора на Агенция Митници.

От изложеното следва, че Заповед № 3389 от 31.05.2013 г. е издадена от компетентен орган, при спазване на административно производствените правила и в съответствие с материалния закон и с целта на закона, поради което жалбата срещу нея като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и направеното искане в тази насока, в полза на ответника по оспорването следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд С. - град, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Н. Б. С., против Заповед № 3389, от 31.05.2013 г., издадена от директора на Агенция Митници, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг за срок от една година".

ОСЪЖДА Н. Б. С., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Агенция Митници сумата от 150,00 лева (сто и петдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: